

henblik på" i operative 1. Dette forslag blev vedtaget med 34-26-36. Endelig ønskedes den oprindelige operative 2 erstattet med en anmodning til generalsekretæren om til den 25. samling at fremlægge en analytisk udredning vedrørende ECOSOC's resolution 1237 (XLI) og de hertil fremlagte ændringsforslag. Forslaget blev vedtaget med stemmetallene 34-32-29. De nordiske lande stemte sammen med de fleste vestlige og en række latinamerikanske lande imod ud fra den betragtning, at de retslige spørgsmål allerede var tilstrækkeligt belyst, og at en ny udredning kun ville bidrage til en yderligere udsættelse af den endelige beslutning.

Et *sovjetisk* forslag om at anmode ECOSOC om på ny at overveje spørgsmålet om oprettelsen af stillingen som FN's højkommissær for menneskerettigheder eller oprettelse af et andet passende internationalt maskineri blev derimod forkastet med stemmerne 30-40-28.

Det ændrede resolutionsforslag blev herefter vedtaget med stemmerne 55-24-15. De nordiske lande stemte sammen med de øvrige vestlige lande for forslaget, medens de østeuropæiske lande, de fleste arabiske lande og enkelte asiatiske lande stemte imod.

Resolutionsforslaget kom til afstemning i plenarforsamlingen den 16. december 1969, hvor Costa Rica fremsatte og fik vedtaget nogle mindre sproglige ændringer i præambulære 2, som bragte teksten i nærmere overensstemmelse med den oprindelige. Derimod måtte Costa Rica se et forslag om at slette ordene „muligheden af“ i operative 1 nedstemt med 43-44-27. Der blev endvidere delafstemning om ordet „højeste“ foran ordet „prioritet“, som blev bibeholdt med stemmetallene 58 (de nordiske lande) -30-26. Resolutionsforslaget blev som helhed vedtaget med 73 stemmer for, 23 imod og 20 som afstod. (Res. 2595 (XXIV)).

3. udvalgs beretning: A/7889.

Informationsfrihed.

(Dagsordenens punkt 54).

Under den korte debat af ovennævnte punkt i 3. udvalg anførte *Polen*, at enhver stat havde ret til at oplyse det internationale samfund om det pågældende lands ideologi og politik såvel som om dets resultater

og fejltrin, men havde samtidig en pligt til at hindre, at dets område blev benyttet til aktiviteter rettet imod en anden stats gode navn og interesser. „Radio Free Europe“ blev nævnt som et eksempel på nyhedsformidling, som virkede imod international afspænding. *Sovjetunionen* erklærede under ingen omstændigheder at kunne affinde sig alene med en deklaration om informationsfrihed, men måtte kræve en egentlig konvention, medens omvendt *Frankrig* og *Storbritannien* foretrak en deklaration.

Philippinerne fremlagde sammen med Rwanda, Saudi-Arabien og Costa Rica en procedureresolution, hvorefter generalforsamlingen beslutter at tage spørgsmålet op til realitetsbehandling på den 25. samling, og anmoder generalsekretæren om at fremlægge alle relevante oplysninger vedrørende et udkast til en deklaration og en konvention om informationsfrihed.

Sovjetunionen fremkom mundtligt med ændringsforslag, der gik ud på, at henvisningen til deklarationen skulle udgå, medens det foreliggende konventionsudkast skulle sendes tilbage til yderligere studium i menneskerettighedskommissionen og i ECOSOC. Disse forslag blev forkastet med henholdsvis 32-13-28, 34-11-25 og 34-11-30; østlandene stemte for, medens Norden og de øvrige vestlige lande stemte imod.

På foranledning af Storbritannien var der delafstemning om, hvorvidt spørgsmålet under næste samling skulle have „højeste“ prioritet som angivet i resolutionsudkastet. 17 stemte for og 24 imod (heriblandt Norden), medens 34 afstod (Frankrig, Østrig m. fl.); hvorved ordet udgik af teksten.

Der var endvidere efter britisk ønske delafstemning om at udelade ordene „og konvention“ i operative 2, hvilket ville have betydet, at man ved næste samling kun skulle drøfte deklarationen. Ordene forblev dog i resolutionen, idet kun 11 stemte for, at de udgik (bl. a. Norden), medens 24 stemte imod, og 32 afstod (heriblandt Frankrig).

Hele resolutionsforslaget vedtoges med 70 for og ingen imod, medens 10 afstod (østlandene).

I plenarforsamlingen blev resolutionen vedtaget den 16. december 1969 efter samme stemmemønster med 107 stemmer for, ingen imod, og 10 som afstod. (Res. 2596 (XXIV)).

3. udvalgs beretning: A/7907.